

Na een heerlijke nachtrust op [de ankerplek voor Vilamoura](#) zijn we al vroeg op pad richting waddengebied van Olhão/Faro. Het is opnieuw zuidoostenwind maar op de motor tegen wind en venijnige golven in, overbruggen we langzaam maar gestaag de 15mjl.

De ingang wordt ruim op tijd bereikt, we moeten zelfs nog een halfuurtje "voor de deur" dobberen. Het tij is pas 2 uur na laagwater gunstig genoeg om naar binnen te varen. Met iets stroom-mee passeren we de havenhoofden en alleen in het eerste nauwe stukje vaarwater staan wat draaikolkjes. De rest van het nauwe en ondiepe kanaaltje naar [Olhão](#) is afgezet met groene en rode tonnen en probleemloos te volgen.

Betreden paden

7 jaar geleden hebben we een maand in de onvoltooide marina van Olhão gelegen en zijn nu benieuwd wat er sindsdien allemaal met Europese steun van de grond gekomen is. Terwijl we het paadje tussen de zandbanken volgen, ontstaat er een druk SMS-verkeer. Het blijkt dat Rob en Marianne met hun camper vlakbij zijn en we verheugen ons al op een gezellig weerzien. Bij aankomst in de marina blijkt er weinig verbeterd.

Er zijn nog steeds geen faciliteiten zoals water en stroom, de boel is erg vervuild, maar ach daar komen we ook wel weer overheen. De optimistische instelling mocht niet lang baten want een kwartiertje na aankomst komt een bewaker ons vertellen dat de marina privébezit is geworden en heeft geen plaats voor gasten.

We vertrekken weer, ditmaal uitbundig uitgewuifd door Rob en Marianne die net aangekomen zijn. Druk SMS-end maken we nieuwe plannen om elkaar de volgende dag op Culatra te zien.

Het is bijna 6 uur als het anker valt op een mooi plekje met zicht op de ferrysteiger bij het eiland [Culatra](#). Om ons heen liggen zeker 25 schepen heerlijk te dobberen achter hun anker, het ziet er best idyllisch uit.

Verrassing geslaagd

Na het genot van een boerenacht op deze mooie ankerplek gaat om 11 uur de telefoon en Marianne geeft de aankomsttijd van de pont door. Ze verklapt dat Lidy en Johan (de zus en zwager van M die wij erg goed kennen) ook in Portugal op vakantie zijn en zich eveneens op de pont bevinden.

Omdat de pont om half 12 al aankomt, moeten we als de wiedeweerga ons "rubbertje" te water laten, even een pufje lucht toevoegen, vlug, vlug het motortje erop om daarna met volle kracht naar het strand te snorren.

Halverwege onze vaartocht, meert de pont al af en braakt haar lading toeristen op het eiland uit en in de menigte herkennen we ons bezoek direct. Op blote voeten rennen we over het strand naar ze toe maar we halen ze pas bij het eerste café-restaurant in.

Helemaal buitenadem ploffen we neer op de plastic stoelen van het terras. Nadat 6 dorstige kelen met koffie zijn gesmeerd, is het voor de rest van de dag afgelopen met de stilte op het eiland!

Eindelijk kunnen we elkaar uitgebreid begroeten en belevenissen uitwisselen. Nu horen we dat Marianne, haar zus en zwager per SMS berichtte, dat wij bij Culatra lagen en zij ons gingen opzoeken.

Lidy en Johan besloten toen om 120km te rijden en ons samen met M & R een verrassingsbezoek te brengen. En een verrassing was het zeker!

Het wordt een ontzettend gezellige dag gevuld met praten en een wandeling naar de Atlantische kant van het eiland. Voor de lunch gezellig sardientjes en [bacalhau \(gedroogde kabeljauw\)](#) eten vergezeld van een bruisende Portugese Vinho Verde op het terras van een leuk restaurantje.

De dag vliegt om en we kunnen nog net gezamenlijk ergens een kopje koffie drinken, voordat de pont van 6 uur hen weer meeneemt naar Olhão en de stilte weer neerdaalt op Culatra. Vanaf de boeg van de Zeezwaluw zwaaien we de pont na, totdat ze slechts een puntje aan de horizon is. Het was een onvergetelijke dag.

Culatra blijft intrek

Een paar dagen later komen Carla & Jan met Ati & Hans ook naar Culatra. Het is voor hen de 1ste keer dat ze Culatra bezoeken ondanks dat ze al 12 jaar regelmatig in de Algarve vertoeven.

Als we ze weerzien is het alsof we elkaar gisteren nog hebben gesproken i.p.v. 7 jaar geleden, we gaan namelijk gewoon verder met kletsen waar we toen stopten. Opnieuw wordt het een onvergetelijke dag op het Anton Pieck-achtige eiland zonder wegen en auto's.

Er liggen een paar "wegen" van betonblokken voor voetgangers en tractoren. De rest van het oppervlak van het eiland is zand.

Het is te merken dat het toeristenseizoen afloopt want het café waar we de vorige keer zo gezellig koffie hebben gedronken is gesloten en een warme lunch is nog maar mogelijk in 2 restaurants. We vinden een mooi plekje op één van de terrassen langs de kant van de "weg". In het zonnetje kletsen we weer bij en genieten ondertussen van alles wat langs komt.

Wandelende toeristen, locals in kleurige outfits, een tractor die zijn lading bij restaurant aflevert en een luidruchtige, driewiel-bestelbrommer met

het

ondertussen vind Zizi, de Portugese waterhond van Carla en Jan, het ontzettend spannend om het katje van de overburen op stang te jagen. Het katje denkt er anders over en komt met een hoge rug en uitgestoken nagels aanstuiven. Zizi kan gelukkig op tijd aan de kant springen maar is de rest van de dag niet meer weg te slaan bij haar baasjes. Ook aan deze gezellige dag komt weer een eind. Ati en Hans gaan binnenkort weer terug naar Nederland. Carla en Jan blijven nog 3 maanden in Portugal. Hen zullen we regelmatig zien.

Leven op de getijden

De plek waar we ten anker liggen is schitterend. We liggen op 300m vanaf het strand en de pontsteiger.

De hele dag is er vertier van komende en gaande ankeraars, de pont die meerdere keren per dag zijn bezoekers aflevert en de ontelbare langs scheurende minivisbootjes. Die zo het strand opvaren om af te meren. Voor de dagelijkse boodschappen kunnen we terecht in de kleine eilandsupermarkt maar voor uitgebreidere inkopen gaan we per pont naar "de stad Olhão". Na een 20 minuten durende vaartocht staan we dicht bij het centrum van Olhão waar een grote Pingo Doce is. Gelukkig zijn onze huismerken ook aanwezig! Op 20min wandelen van de pont zijn een Lidl, een Aldi en ook nog eens een Supermarché, kan niet op dus!

Daarnaast kunnen we als het hoogwater op een gunstige tijd valt, per "rubbetje" naar de stad. Door het tijverschil van 2.5 meter, varen we over de ondergelopen platen rechtstreeks naar de stad waar het bootje veilig afgemeerd wordt, vlak bij de pontsteiger. Het heeft wel wat om met onze dinghy boodschappen te gaan doen. Meestal staan er wel toeristen te kijken als we ons bootje volladen met de boodschappentassen waar ons "sleurkarretje" mee is volgestapeld en vaak levert dat een gezellig praatje op.

Wind en regen

Op een mooie zonnige dag als we met behulp van ons Prepaid stickje (dongel) de website updaten, zien we bij de weersvoorspellingen dat er behoorlijk slecht weer op komst is. In verband met die naderende depressie met continue zuidenwinden van 7-8Bft vergezeld van bakken regen, verlaten we na 3½ week de nu zeer geliefde ankerplek bij Culatra. Op 7 oktober om 9 uur trekken we moeizaam het anker uit de klei om net op tijd met het laatste restje meegaande stroom het gat uit te varen. Die dag staat er verder weinig wind en met de genua voluit en de motor zachtjes bij, pruttelen we richting Portimão marina aan de rivier de Arade.

Om 5 uur liggen we met de boeg in de wind in de box, laat de zuiderstormen maar komen!

De volgende dag gaan we met Carla en Jan lunchen bij het Pizza restaurant op de pier van de marina en nog even naborrelen op de Zeezwaluw. Vrijdags wandelen we naar de stad voor de boodschappen en merken dat dit gedeelte van Portimão subtiel is veranderd. Sommige gebouwen zijn heel mooi gerestaureerd terwijl verschillende krotten zijn opgeruimd. Bij het passeren van de Bosch-zaak zien we accu's staan.

O ja we moeten nog een nieuwe startaccu aanschaffen. Na wat heen en weer gepraat over prijzen en overleg met Lissabon, bestellen we een nieuwe accu. Maandagmiddag zal de accu in de zaak zijn en we kunnen hem dan ophalen. Perfect geregeld dus!

Vanaf vrijdagavond regent en stormt het dat het een lieve lust is en we zijn blij dat we even geen zorgen over de houdkracht van het anker hoeven te hebben. We genieten tijdens dit noodweer in de warme en knusse kajuit van een filmpje of een boek, stroom is nu geen probleem. Even luxe relaxen!

Maandags om 3 uur halen we de accu op en worden zelfs teruggedreden naar de boot. Om 5 uur staat de accu perfect geïnstalleerd en al te laden ook. Nog even een lekje van het rubbertje repareren en we zijn weer gereed om de volgende dag te vertrekken, dit keer naar de ankerplek bij Alvor.

Waddengebied Alvor

Ook [Alvor](#), tussen Lagos en Portimão, ligt in een deltagebied waar eb en vloed elkaar afwisselen.

In dit gebied zijn we nooit eerder geweest omdat we dachten dat er in het toegangskanaaltje onvoldoende water zou staan voor onze 2m10cm diep stekende Zeezwaluw.

Jan en Hans overtuigden ons dat het echt veilig is, ze zijn tijdens laag-laagwater met hun visserssloep gaan loden. Daarbij vonden ze een aantal plaatsen waar ten minste 3,5-4m water bleef staan, voldoende voor de Zeezwaluw.

3uur na laagwater, met opkomend tij dus,

varen we heel langzaam tussen de havenhoofden door en volgen het op de gps uitgezette veilige paadje in combinatie met eyeball navigation (= gewoon goed uit je doppen kijken dus) en de 2 tonnen die het slingerende traject rijk is. Met de zon in de rug zien we niet alleen goed de kleurverschillen t.g.v. de diepte, maar ook waar de ondiepe zandplaten liggen. We varen helemaal door tot het kommetje en vinden een mooie plek 50m van het strand en piertje.

Rondom ons liggen merendeels catamarans die niet diep steken. Met een oog op de dieptemeter en wat gepeker over de getijdentabel blijken we bij laagwater toch voldoende water onder de kiel te moeten blijven houden. Als het water zakt en de

platen droog vallen blijft er alleen een miezerig kanaaltje over. Eén van de geankerde catamarans staat nu keurig droog maar wij blijven gelukkig drijven! Onze dieptemeter vertelt ons dat er zelfs nog 70cm water onder de kiel staat, eindelijk zijn we rustig.

De volgende dag nemen we onze nieuwe achtertuin in ogenschouw, het ziet er heel mooi uit. Buiten de paar vissers die langs komen varen is het ongekend rustig. Het dorpje is klein, toeristisch maar toch leuk. In de middag krijgen we al bezoek per visserssloep, Jan en Carla komen even buurten.

De volgende dag gaan we per bus naar Lagos en bestellen bij de watersportzaak de spullen die we nodig hebben waaronder de lei-ogen voor de fok, levertijd 3 weken. Gedurende deze wachttijd doen we Sikaflex klusjes aan dek, een "vrijwilligers" job met een dichtslibbende toiletafvoer, polyester kapje van zonnepaneel stekker vervolmaken, haren knippen en gasflessen vullen naast de sociale contacten met Zuid-Afrikanen en Fransen die hier liggen.

Ook wordt hier de basis van de nieuwe receptenwebsites gelegd.

Bezoek komt en de Zeezwaluw vliegt weer uit

Maandag 25 oktober nemen we de bus naar Portimão en wandelen naar de marina waar Ingrid en Han in hun catamaran "TWINS" net zijn aangekomen. Samen met hen en Carla en Jan gaan we

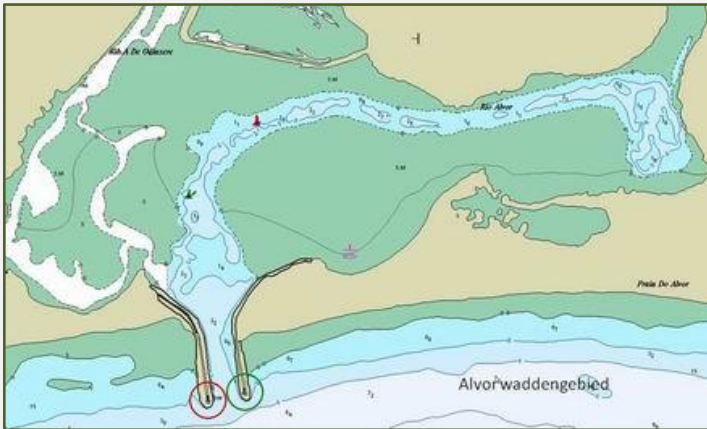

"wokken" en kunnen tijdens het heerlijke eten bijkletsen. Na de gezellige avond gaan we in stijl naar huis, C & J leveren ons per auto in Alvor af, super!

Ingrid en Han komen de volgende dag met hun Cat ook naar Alvor en ankeren vlakbij zodat er een gezellig dag met elkaar volgt.

De volgende morgen bij het binnenhalen van de weerberichten, wordt onverwacht voor 29 oktober harde wind, met windstoten tot 32kn voorspeld. We voelen ons niet lekker bij deze voorspelling aangezien het nu bijna springtij is (nieuwe maan) en we dan bij laagwater slechts 15cm water onder de kiel overhouden. Als ons anker in een windvlaag zou gaan krabben, hebben we een serieus probleem. We kunnen dan nergens heen, behalve hoog en droog landen en dat is nix voor een Zeezwaluw! Daarom besluiten we om vandaag nog, tijdens hoogwater Alvor te verruilen voor Portimão marina.

Om half 3 gaan we ankerop en volgen het paadje naar buiten. Dit keer is het met de zon in de ogen moeizaam om te zien waar de zandbanken liggen maar gelukkig hebben we nog ons naar binnen gevolgde paadje in de GPS staan. Als we echter heel langzaam de voorgeschreven kant van de groene ton willen ronden, lopen we zachtjes aan de grond.

In de achteruit en even verderop opnieuw voorzichtig proberen, levert hetzelfde resultaat op. Zenuwen gieren door ons lijf!

Pas als we de ton aan de verkeerde zijde passeren, staat er voldoende water om verder te varen. Als we achterom kijken (de zon staat dan achter ons) zien we dat de zanddrempel verplaatst is en de ton nu gewoon helemaal verkeerd ligt. Wat zijn we blij dat we nu weggaan zijn en niet in allerijl met slecht weer. Om 5 uur liggen we weer op onze oude plek in de marina van Portimão en nemen een wijntje op de goede afloop.

Heen en weer op de Arade rivier

Zondags staat er de meeste wind en we klokken 28kn, minder dan voorspeld maar we zijn toch blij dat we in de marina liggen. Op maandag komen Ingrid en Han ook terug naar de marina. Ze hebben Carla en Jan, Koosje en Wim en ons uitgenodigd om een dagje op de TWINS te gaan zeilen.

Het wordt voor ons de eerste keer zeilen op een Cat en dan ook nog zo verwend worden. "Lunch aan tafel met een drankje onderweg", dat kennen we niet op de Zeezwaluw en het was leuk om eens te Cat-zeilen.

Op woensdag nemen we afscheid van I & H, zij gaan op weg naar de Canarische Eilanden en wij verhuizen naar de ankerplaats tegenover de marina. Na 3 dagen ankeren wordt het weer 3 dagen schuilen in de marina.

Tijdens het schuilen, maken we gebruik van het perfecte gratis WiFi-sigitaal en zetten de Nederlandse- en Engelse receptenwebsites online. (sinds maart 2017 is deze recepten website geïntegreerd in onze nieuwe website <https://zeezwaluwtravels.wordpress.com/>)

Terug op de ankerplaats merken we dat het aantal mede-ankeraars langzaam uitdunt maar dat stoort ons niet. Als het koud is gaat de schoorsteenpijp op het dek en de kachel aan.

De generator staat elke avond wel een uurtje op het voordek zachtjes te pruttelen om de accu's te vullen terwijl wij tegelijkertijd een DVD-tje kijken. Regelmatisch gaan we met het rubbertje naar de stad om te wandelen, boodschappen te doen, een museum bezoeken of een strandwandeling op Praia do Rocha of Ferragudo te maken. Jan en Carla zien we regelmatig voor een gezellige avond, een etentje buiten de deur of omdat we onze was bij hen mogen doen en hun adres gebruiken voor het toesturen van bestelde artikelen.

Een aantal keren liggen we onrustig door de inkomende swell, maar ook dat went evenals de golfslag die grote langsvarende vissersschepen veroorzaken.

Op 15 november kunnen we de bestelling bij de watersportzaak in Lagos ophalen en met het nostalgische treintje is het opnieuw een leuke trip. Dit keer herkennen we het waddengebied bij Alvor van verre en zien zelfs een heel veld vol met ooievaars. Een paar dagen later worden de nieuwe geleide- ogen op de rails gezet zodat alle zeilen weer op de juiste

wijze kunnen worden gebruikt, heerlijk. Hier en daar doen we nog wat klusjes en eten samen met Ati en Hans heerlijke bitterballen bij een Nederlands tentje op het strand bij Ferragudo. In de avonden genieten we van schitterende zonsondergangen die soms spectaculaire beelden oplevert zoals bij de ten anker liggende Zwitserse 3-master.

Op 27 november verhuizen we opnieuw naar de marina als een uitgebreide zware depressie wordt aangekondigd. Aangezien de depressie ongekend lang zal aanhouden en wij bezoek verwachten besluiten we een maandje in de marina te boeken. Het bezoek van Marjolein en Henk in het midden van de maand december en de kerstdagen kunnen we dan in alle rust en luxe doorbrengen. Eind december gaan we weer verder trekken naar andere oorden of gewoon nog een weekje voor de deur bij Portimão ankeren om daar met medezeilers 2011 in te luiden.

Nog wat wetenswaardigheden

Dit jaar zijn er 2964 GPS mijlen onder de kiel doorgegaan. Dat alles werd afgelegd in 43 echte vaardagen en waarvan 256 uren motor-sailend in de Middellandse zee, werden doorgebracht.

In ons volgende reisverslag volgt meer over Portimão, de kerstdagen en de aftrap van 2011.

Vanuit Portugal wensen we iedereen fijne feestdagen en een voortvarend 2011!

Wordt vervolgd in: ["Iberische Winter 2010-2011"](#).

____/____